

335.

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 17 kwietnia 1936 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o izbach przemysłowo-handlowych.

Na podstawie art. 122 ust. (2) i (3) pkt. 7) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) ogłaszam jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o izbach przemysłowo-handlowych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 591) z uwzględnieniem zmian i uzupełnień, wprowadzonych nowelami: ustawą z dnia 10 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 292), ustawą z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 210) i ustawą z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 203), oraz wynikających z ustawy Sejmu Śląskiego z dnia 17 maja 1933 r., ogłoszonej w Dzienniku Ustaw Śląskich z dnia 25 maja 1933 r. Nr. 15, poz. 26 i powołanej w oświadczeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1933 r. o wyrażeniu zgody Sejmu Śląskiego na wejście w życie na obszarze województwa śląskiego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o izbach przemysłowo-handlowych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 56, poz. 429), tudzież wprowadzonych art. 81 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976),—z zastosowaniem kolejnej numeracji artykułów i ustępów.

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 kwietnia 1936 r. (poz. 335).

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYSPOLITEJ

z dnia 15 lipca 1927 r.

o izbach przemysłowo-handlowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Postanowienia ogólne.

Art. 1.

(1) Stałą reprezentację interesów gospodarczych przemysłu i handlu powierza się izbom przemysłowo-handlowym, organizowanym i działającym na podstawie niniejszego rozporządzenia i osobnych dla każdej izby statutów.

(2) Pod pojęcie przemysłu i handlu w rozumieniu rozporządzenia niniejszego podpada także górnictwo oraz przedsiębiorstwa finansowe, przewozowe, ekspedycyjne, ubezpieczeniowe, komisowe i pośrednictwo handlowe, nie podpada natomiast rzemiosło.

Art. 2.

(1) Obszar całego Państwa dzieli się na okręgi izb przemysłowo-handlowych.

(2) O utworzeniu izby, o jej siedzibie oraz o granicach i zmianie granic jej okręgu stanowi Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu.

(3) Przy wyznaczaniu siedziby izby i granic jej okręgu należy w miarę możliwości uwzględnić istniejący podział obszaru Państwa na województwa i powiaty.

(4) Izba, której istnienie ze względów gospodarczych przestało być uzasadnione, może być zniesiona uchwałą Rady Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu. W tym wypadku jej majątek ruchomy i nieruchomy, wszystkie jej należności i zobowiązania przechodzą na izbę lub izby, których okręgi zostały powiększone w związku ze zniesieniem izby. Zasady podziału ustali Minister Przemysłu i Handlu na podstawie wniosków zainteresowanych izb.

(5) W związku ze zmianą okręgów izb Minister Przemysłu i Handlu może zarządzić rozwiązanie izby, której okręg został zmieniony, przed upływem jej kadencji. W tym przypadku mają zastosowanie przepisy ust. (2) art. 37. Wybory do tej izby odbędą się na podstawie statutów, zmienionych w myśl ust. (3) art. 7.

Art. 3.

(1) Izba jest instytucją samorządu gospodarczego i osobą publiczno-prawną.

(2) Nadzór nad izbami sprawuje Minister Przemysłu i Handlu.

(3) Językiem urzędowym izby jest język polski.

Zakres działania.

Art. 4.

(1) Do zakresu działania izb w granicach ich właściwości (art. 1) należy:

1) obradowanie i stawianie wniosków oraz udzielanie władzom na ich żądanie lub z własnej inicjatywy spostrzeżeń i wiadomości;

2) wyrażanie opinii o projektach ustaw i ważniejszych rozporządzeń, współdziałanie na żądanie władz przy ich opracowywaniu oraz przedstawianie Rządowi własnych tego rodzaju projektów, a w szczególności wyrażanie opinii i współdziałanie na żądanie władz przy opracowywaniu i zmianach ustawodawstwa przemysłowego, handlowego i górniczego, ustawodawstwa w sprawach taryfy celnej oraz przepisów celnych, obrotu towarowego z zagranicą, obrotu pieniężnego; nowych dróg komunikacyjnych, taryf kolejowych i innych opłat przewozowych, przepisów, określających warunki przewozu i wszelkiego rodzaju komunikacji, ustawodawstwa podatkowego i monopolowego, ustawodawstwa w sprawach ochrony pracy i ubezpieczeń społecznych, ustawodawstwa w sprawach opieki społecznej, bezpośrednio dotyczących przemysłu i handlu (art. 1);

3) przedstawianie postulatów z zakresu traktatów handlowych;

4) przyczynianie się do zaspokojenia potrzeb i ułatwienia warunków rozwoju życia gospodarczego, w szczególności tworzenie, utrzymywanie lub popieranie, z zachowaniem przepisów ustawowych, odpowiednich instytucji i urzędów, jako to: instytutów badawczych, muzeów, wystaw, pokazów, targów, biur informacyjnych i reklamacyjnych, w szczególności kolejowych i celnych;

5) zakładanie, prowadzenie i popieranie we współpracy z władzami oświatowymi szkół zawodowych i doksztalających;

6) opinjowanie na żądanie władz oświatowych i z własnej inicjatywy o potrzebach i programach szkolnictwa zawodowego i doksztalającego oraz o stanie prowadzonych przez izby szkół;

7) wyznaczanie osób, powołanych do wydawania opinii i stwierdzania stanu faktycznego oraz innych działań, wymagających wiarogodności i znajomości rzeczy, w zakresie przedmiotów i czynności, mających znaczenie dla reprezentowanych przez izby dziedzin; w szczególności izbom przysługuje prawo ustanawiania i zaprzysięgania brakarzy, dyspaszerów i t. p., ustanawiania maklerów pozagiełdowych i okrętowych; przepisy obowiązuje o biegłych sądowych nie ulegają zmianie;

8) delegowanie przedstawicieli do utworzonych przez władze organów doradczych w sprawach, dotyczących lub mających znaczenie dla reprezentowanych przez izby dziedzin;

9) proponowanie w wypadkach, w których udział reprezentantów przemysłu i handlu przewidują odnośne ustawy lub rozporządzenia, kandyda-

tów na stanowiska sędziów handlowych, członków komisji podatkowych, zarządców ugodowych i przymusowych, nadzorców sądowych i t. p.;

10) wydawanie władzom opinii, zaświadczeń o istniejących zwyczajach handlowych, cenach i t. p.;

11) wydawanie świadectw o pochodzeniu towarów i innych zaświadczeń, dotyczących obrotu handlowego i firm;

12) tworzenie, z zachowaniem istniejących przepisów, sądów polubownych do rozstrzygania sporów, wynikłych ze stosunków handlowych;

13) prowadzenie:

a) wykazu wszystkich w danym okręgu przedsiębiorstw, należących do reprezentowanych przez izbę dziedzin gospodarczych, z wyodrębnieniem firm, zapisanych do rejestru handlowego,

b) listy osób uprawnionych do wykonywania czynnego prawa wyborczego do izby;

14) zbieranie danych statystycznych, odpowiadających zakresowi pracy izb, przyczem dane te na żądanie Ministra Przemysłu i Handlu powinny mu być komunikowane; w tym wypadku Minister Przemysłu i Handlu może udzielić wskazówek, dotyczących zbierania danych i opracowywania dostarczanych mu zestawień;

15) składanie Ministrowi Przemysłu i Handlu kwartalnych sprawozdań o stosunkach gospodarczych swego okręgu oraz rocznego sprawozdania o swej działalności i stanie gospodarczym okręgu, nie później niż z końcem kwietnia następnego roku; sprawozdania roczne powinny być ogłaszane drukiem.

(2) Izby spełniają również inne przekazane ustawami i rozporządzeniami czynności, w szczególności z zakresu działania odpowiednich władz państwowych, bądź w zupełności, bądź w zastępstwie, bądź ku pomocy wymienionych władz.

Art. 5.

(1) Celem umożliwienia izbom spełniania ich zadań właściwe władze rządowe będą udzielać im do zaopiniowania projekty ustaw przed wejściem ich na drogę obrad ustawodawczych oraz projekty ważniejszych rozporządzeń, jeżeli projekty te mają znaczenie dla dziedzin gospodarczych, reprezentowanych przez izbę, i jeżeli interes publiczny lub pilność sprawy nie stanie temu na przeszkodzie.

(2) Celem umożliwienia izbom spełnienia zadań, określonych w art. 4 ust. (1) pkt. 5) i 6), odnośne władze szkolne będą im udzielać niezbędnych informacji i danych statystycznych o stanie szkolnictwa zawodowego w okręgu izby, jak również informować o projektach z zakresu rozwoju i organizacji tegoż szkolnictwa i wydanych w tej mierze zarządzeniach.

(3) Celem umożliwienia izbom wykonania obowiązków, przewidzianych w art. 4 ust. (1) pkt. 13), właściwe władze administracji państwowej udzielać będą izbom niezbędnych im wiadomości, dotyczących wykazu osób i przedsiębiorstw, opłacających państwowy podatek przemysłowy, rejestru uprawnień przemysłowych oraz wszelkich nieobjętych tym

rejestrem zezwoleń (koncesyj), uprawnień na prowadzenie przedsiębiorstwa. Udzielanie przez sądy wiadomości z rejestru handlowego ustala rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 6.

(1) Wszystkie stowarzyszenia, korporacje i instytucje, działające w dziedzinach gospodarczych, przez izby reprezentowanych, obowiązane są udzielać informacji, wykazów i posiadanych danych statystycznych na żądanie każdej izby, w której okręgu mają swą siedzibę, oddział lub ekspozyturę, albo na której okręg rozciągają swą działalność. Ten sam obowiązek ciąży na osobach i przedsiębiorstwach, trudniących się przemysłem i handlem (art. 1) w okręgu izby.

(2) Pracownicze związki zawodowe i instytucje ubezpieczeń społecznych są wyłączone z obowiązku, przewidzianego w ust. (1), chyba że chodzi o stwierdzenie przez kasy chorych (kasy ubezpieczeń społecznych) ilości ubezpieczonych pracowników, gdy od ilości pracowników uzależnia statut izby ilość głosów, przysługujących osobie prawnej przy wyborach do izby.

(3) Winni naruszenia postanowień ust. (1) ulegną karze porządkowej w wysokości do trzystu złotych.

(4) 1. Do nakładania kar porządkowych powołany jest prezes izby.

2. Od orzeczenia prezesa izby przysługuje ukaranemu prawo odwołania do Ministra Przemysłu i Handlu w terminie dni siedmiu od dnia doręczenia orzeczenia.

(5) W razie nieuiszczenia kary grzywny do kasy izby w terminie dni siedmiu od daty jej uprawnomocnienia się, grzywna będzie ściągana w drodze egzekucji administracyjnej.

(6) Prezes izby może przed wykonaniem kary uchylić swe orzeczenie, jeśli ukarany dopełni obowiązku, przewidzianego w ust. (1) i przedstawi należyte usprawiedliwienie.

Statut izby.

Art. 7.

(1) Każda izba posiada osobny statut, którego pierwsza część zawiera regulamin wyborczy, druga — bliższe postanowienia organizacyjne, wyraźnie zastrzeżone statutowi niniejszem rozporządzeniem, oraz inne nie stojące z niniejszem rozporządzeniem w sprzeczności.

(2) Pierwszą część statutu wyda Minister Przemysłu i Handlu po zasięgnięciu opinii izb lub odpowiednich organizacji społeczno-gospodarczych. Drugą część statutu oraz zmiany obu części uchwała izba. Uchwały te podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Przemysłu i Handlu.

(3) W razie zmian okręgów izb, izby dostosują swe statuty do poczynionych zmian w terminie, określonym przez Ministra Przemysłu i Handlu.

W przeciwnym razie zmiany statutów dokona Minister Przemysłu i Handlu.

Skład izby.

Art. 8.

(1) W skład izby wchodzi radcowie z wyboru i radcowie mianowani przez Ministra Przemysłu i Handlu oraz mogą wchodzić radcowie kooptowani.

(2) Wszyscy radcowie posiadają jednakowe prawa.

(3) Liczbę radców z wyboru oznaczy statut, utrzymując ją w granicach od 30 do 80.

(4) Radcowie z wyboru powoływani są każdorazowo:

1) w 2/5 swej liczby przez ogół osób, którym przysługuje czynne prawo wyborcze w myśl postanowień art. 10,

2) w 3/5 swej liczby przez zrzeczenia gospodarcze, wyznaczone w trybie, przewidzianym w art. 16.

(5) Liczba radców z nominacji wynosi 1/10 liczby radców z wyboru.

(6) Liczba radców kooptowanych nie może przekraczać 1/10 liczby radców z wyboru.

Kadencja i ustąpienie radców z wyboru.

Art. 9.

(1) Radcowie z wyboru powoływani są na lat 5 z prawem ponownego wyboru. Do okresu pięcioletniego nie zalicza się roku niepełnego.

(2) W ostatnim roku kadencji przeprowadza się nowe wybory.

(3) Na miejsce radcy z wyborów ogólnych, opróżnione przed upływem pięcioletniego okresu, wstępuje i pełni czynności do końca tego okresu kolejny zastępca, wybrany z danej grupy, kategorii lub okręgu wyborczego, a w wypadku, przewidzianym w art. 15 ust. (5), kolejny kandydat właściwej listy, w braku zaś jego zastępca.

(4) W razie opróżnienia przed upływem pięcioletniego okresu miejsca radcy, wybranego przez zrzeczenie gospodarcze (art. 8 ust. (4) pkt. 2)), w zrzeczeniu tem następuje ponowny wybór z pomiędzy członków zrzeczenia, posiadających w chwili wyboru bierne prawo wyborcze (art. 11). Przy wyborze stosują się postanowienia art. 17. Przewidziane jednak w ust. (5) art. 17 stwierdzenie przez główną komisję wyborczą, że wybrani posiadają bierne prawo wyborcze, następuje nie na podstawie listy uprawnionych do głosowania (art. 13), lecz dołączonych do protokołu wyborczego dokumentów. Wybrany radca wstępuje na opróżnione miejsce i pełni czynności do końca pięcioletniego okresu. Jeżeli dotychczas uprawnione do wyborów zrzeczenie gospodarcze przestało istnieć, Minister Przemysłu i Handlu wyznaczy na jego miejsce inne zrzeczenie gospodarcze.

(5) Jeżeli co najmniej na dwa lata przed upływem kadencji następuje zmiana pierwszej części statutu, na skutek której zwiększa się ogólna liczba radców z wyboru, wówczas przeprowadza się niezwłocznie wybory tej dodatkowej liczby radców w trybie, przewidzianym w art. 13 — 17, przy czym wybrani radcowie pełnią swe czynności do końca danego okresu pięcioletniego, we wszystkich innych wypadkach zmiana pierwszej części statutu ma zastosowanie przy najbliższych kolejnych wyborach.

Wybory ogólne.

Czynne i bierne prawo wyborcze.

Art. 10.

(1) Czynne prawo wyborcze (prawo wybierania) posiadają, pod warunkiem opłacania państwowego podatku przemysłowego:

1) osoby bez różnicy płci, które w okręgu izby posiadają przedsiębiorstwo przemysłowe albo handlowe lub trudnią się zawodowo i w sposób samodzielnym przemysłem i handlem (art. 1);

2) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe (art. 1), istniejące w okręgu izby jako osoby prawne lub w innej dozwolonej prawem formie spółkowej, oraz tego rodzaju przedsiębiorstwa państwowe, samorządowe i korporacyj publicznych;

3) przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, wymienione w pkt. 1) i 2), z siedzibą poza obrębem okręgu izby, posiadające jednak w okręgu izby filje.

(2) Każda z osób, wymienionych w pkt. 1), oraz przedsiębiorstw, wymienionych w pkt. 2) i 3), posiadających w myśl ust. (1) czynne prawo wyborcze, korzysta z jednego głosu, jeżeli, co się tyczy osób prawnych, statut nie stanowi inaczej.

(3) Jeżeli wyłącznymi właścicielami przedsiębiorstw, wymienionych w ust. (1) pkt. 1), są osoby będące pod opieką lub kuratelą, czynne prawo wyborcze wykonywa kierownik przedsiębiorstwa.

(4) W imieniu przedsiębiorstw, wymienionych w ust. (1) pkt. 2), wykonywają czynne prawo wyborcze ich dyrektorowie, kierownicy, członkowie zarządu, członkowie rady zawiadowczej (zarządzającej), osobiście odpowiedzialni wspólnicy, jawni wspólnicy.

(5) W imieniu przedsiębiorstw, wymienionych w ust. (1) pkt. 3), czynne prawo wyborcze wykonywa kierownik filji.

(6) Wszyscy wykonywający we własnym lub cudzem imieniu czynne prawo wyborcze, powinni mieć ukończonych 25 lat życia, posiadać własnowolność i obywatelstwo polskie.

Art. 11.

Bierne prawo wyborcze (prawo wybieralności) przysługuje osobom, które ukończyły 30 rok życia i mają prawo wykonywania we własnym lub cudzem imieniu czynnego prawa wyborczego do izby.

Art. 12.

(1) Czynne i bierne prawo wyborcze nie przysługuje:

- 1) upadłym dłużnikom,
- 2) osobom, skazanym prawomocnie wyrokiem sądowym za przestępstwa, pociągające za sobą utratę prawa wybierania do Sejmu.

(2) Pozbawienie czynnego i biernego prawa wyborczego rozciąga się na czas trwania upadłości lub na czas trwania utraty prawa wybierania do Sejmu.

Zarządzenie wyborów i czynności wstępne.

Art. 13.

(1) Minister Przemysłu i Handlu zarządza wybory do izby, mianując w tym celu komisarza wyborczego z grona podległych mu urzędników. Komisarz wyborczy powołuje do życia główną komisję wyborczą i odpowiednią liczbę miejscowych komisji wyborczych. Główną komisję wyborczą, która utworzona będzie w siedzibie izby, przewodniczy komisarz wyborczy. Komisja składa się z 3 do 8 przedstawicieli izby, a jeżeli w danym okręgu izba jeszcze nie istnieje — z 3 do 8 przedstawicieli kół przemysłowo-handlowych, powołanych przez komisarza wyborczego. Ponadto w skład głównej komisji wyborczej wchodzi dyrektor izby; przy wyborach zaś do nowej izby — urzędnik państwowy, wyznaczony przez Ministra Przemysłu i Handlu. Komisarz wyborczy i główna komisja wyborcza pełnią swe czynności do chwili ponownego zarządzenia wyborów po upływie danej kadencji.

(2) Każda z miejscowych komisji wyborczych składa się z 3 do 5 przedstawicieli kół przemysłowo-handlowych, powołanych przez główną komisję wyborczą. Główna komisja wyborcza oznacza siedzibę miejscowych komisji wyborczych.

(3) Przy wyborach do izby miejscowa gmina dostarcza na żądanie, za odpowiednią zapłatą, lokalu i sprzętów dla głównej komisji wyborczej i dla miejscowych komisji wyborczych.

(4) Główna komisja wyborcza sporządza listę uprawnionych do głosowania na podstawie dokładnych list, prowadzonych przez izbę (art. 4 ust. (1) pkt. 13) lit. b)), jeżeli zaś izba jeszcze nie istnieje, na podstawie urzędowych wykazów, dostarczonych przez władze skarbowe. Następnie główna komisja wyborcza podaje listę uprawnionych do głosowania do publicznej wiadomości przez wyłożenie jej na przeciąg dwóch tygodni w lokalach miejscowych komisji wyborczych. Zarzuty przeciwko powyższej liście mogą być wnoszone w przeciągu jej wyłożenia. Główna komisja wyborcza rozstrzyga zarzuty ostatecznie, zawiadamiając reklamujących o swem orzeczeniu nie później, niż na dni 7 przed terminem wyborów, poczem ustala listę uprawnionych do głosowania.

(5) Jednocześnie z wyłożeniem listy uprawnionych do głosowania główna komisja wyborcza podaje do publicznej wiadomości przepisy statutu, doty-

czące regulaminu wyborczego, oraz miejsce i termin wyborów w ten sposób, aby odbyły się one przed upływem sześciu tygodni od dnia wyłożenia listy uprawnionych do głosowania.

Podział na grupy, kategorie i okręgi wyborcze.

Art. 14.

(1) Posiadający czynne prawo wyborcze dzieli się na grupy odpowiednio do sekcji izby (art. 24), każda zaś grupa może się dzielić na dwie kategorie według wysokości państwowego podatku przemysłowego, opłacanego przez zaliczonych do każdej kategorii.

(2) Najniższą kwotę podatku, dającą prawo do zaliczenia do każdej z kategorii, a w braku podziału na kategorie, do każdej z grup wyborczych, określi statut.

(3) Ten, komu może przysługiwać czynne prawo wyborcze w okręgu izby w więcej niż jednej grupie lub kategorii, zostaje zaliczony przez główną komisję wyborczą do jednej z nich, tej mianowicie, którą wskaże w terminie statutowo przewidzianym, a w razie zaniechania — według uznania głównej komisji wyborczej.

(4) Statut może ustanowić podział okręgu izby w poszczególnych grupach lub kategoriach na okręgi wyborcze.

(5) Każda grupa, a w niej kategoria i okręg wyborczy wybiera radców osobno, w liczbie dla nich wyznaczonej.

(6) Liczba radców, jaka ma być wybrana w każdej z grup, odpowiadających dwum zasadniczym sekcjom (art. 24), jest równa. Statut może ustalić inny stosunek liczbowy ze względu na specjalne warunki gospodarcze w okręgu izby.

(7) Statut oznaczy liczbę radców, jaka ma być wybrana w grupie, odpowiadającej innej sekcji, niż dwie zasadnicze. Przypadającą według ust. (6) liczbę radców zmniejsza się wówczas w tej grupie, która odpowiada sekcji zasadniczej, obejmującej daną gałąź gospodarczą (art. 24).

(8) Liczbę radców, jaka ma być wybrana w każdej kategorii i w każdym okręgu wyborczym, oznacza statut.

Głosowanie i wynik wyborów.

Art. 15.

(1) Głosowanie odbywa się we właściwej komisji wyborczej (miejscowej), która sprawdza nazwisko głosującego na właściwej dlań liście uprawnionych do głosowania oraz jego tożsamość w sposób bliżej określony w statucie.

(2) Głosowanie jest tajne.

(3) Na kartce, którą oddaje każdy z głosujących, mają być wymienione, w przewidzianej statutem dla danej grupy, kategorii lub okręgu wyborczego liczbie, osoby, wybierane na radców, i w takiej samej liczbie osoby, wybierane na zastępców. Wszystkie te osoby powinny odpowiadać wymaga-

niom art. 11. Wymienienie na kartce mniejszej liczby osób nie czyni głosu nieważnym.

(4) O wyniku wyborów rozstrzyga względna większość otrzymanych głosów. W razie równości głosów rozstrzyga los.

(5) Statut może postanowić, że głosowanie odbywa się i wynik wyborów ustala się w trybie właściwym dla wyborów stosunkowych. Postanowienie to może dotyczyć wszystkich grup, kategorii i okręgów wyborczych lub tylko niektórych. Statut ustali liczbę podpisów, w które powinny być zaopatrzone listy kandydatów, zgłoszonych do głównej komisji wyborczej, oraz termin ich zgłoszenia. Zgłoszone listy powinny odpowiadać wymaganiom, które przepis ust. (3) przewiduje dla kartek, kartka zaś w danym wypadku powinna zawierać tylko numer jednej z list. Statut bliżej określi sposób stosowania zasady stosunkowości.

(6) Po zamknięciu głosowania miejscowe komisje wyborcze przeprowadzają obliczenie głosów i wyniki obliczenia wraz z protokołem czynności wyborczej składają bezzwłocznie głównej komisji wyborczej, która na tej podstawie dokonuje obliczenia głosów dla całego okręgu i ustala wyniki wyborów po stwierdzeniu, że wybrani odpowiadają wymaganiom art. 11. Główna komisja wyborcza sporządza protokół z czynności wyborczych i podaje wynik wyborów do publicznej wiadomości.

(7) Każdy uprawniony do głosowania może wnieść zarzuty przeciw ważności wyborów do Ministra Przemysłu i Handlu za pośrednictwem głównej komisji wyborczej w ciągu dni 14 od dnia ogłoszenia wyniku wyborów. Minister Przemysłu i Handlu może unieważnić wybory w całości lub w części jedynie spowodu uchybienia przepisom niniejszego rozporządzenia lub statutu. Decyzja ta jest ostateczna. W razie unieważnienia należy jednocześnie zarządzić nowe wybory, które powinny się odbyć w ciągu sześciu tygodni od daty zarządzenia.

(8) Główna komisja wyborcza zawiadamia wybranych radców o wyborze. Jeżeli wybrany nie złoży do dni 8 oświadczenia, że wybór przyjmuje, należy postąpić w sposób analogiczny do postanowień art. 9 ust. (3).

(9) Bliższe postanowienia o postępowaniu wyborczym zawiera statut.

Wybory przez zreszczenia gospodarcze.

Art. 16.

(1) Minister Przemysłu i Handlu na wniosek komisarza wyborczego wyznaczy przy każdych kolejnych wyborach zreszczenia gospodarcze, którym będzie przysługiwało prawo powołania radców izby w myśl postanowień art. 8 ust. (4) pkt. 2) w ogólnej liczbie, wynikającej z tych postanowień.

(2) Przy wyznaczaniu zreszczeń mogą byćbrane pod uwagę tylko te, które, istniejąc w sposób prawem przepisany co najmniej lat trzy przed terminem

wyborów, mają według swych statutów za zadanie działalność, związaną z reprezentacją zawodowych interesów przemysłu i handlu (w rozumieniu art. 1).

(3) Minister Przemysłu i Handlu określi liczbę radców, którzy mają być powołani przez każde zreszczenie, przyczem będą stosowane analogiczne postanowienia art. 14 ust. (6) i (7).

(4) Osoby, które zostaną powołane w myśl postanowień ust. (3), powinny odpowiadać wymaganiom art. 11 oraz należeć do zreszczenia, które je powołało.

Art. 17.

(1) Komisarz wyborczy wyznaczy termin, w którym mają być dokonane wybory przez każde z wyznaczonych w myśl art. 16 zreszczeń, powinien on jednak przypadać po ustaleniu wyniku wyborów ogólnych.

(2) W terminie tym zostanie zwołane przez władze zreszczenia walne zebranie członków według przepisów, zawartych w statucie danego zreszczenia.

(3) Walnemu zebraniu, którego wyłącznym zadaniem będzie dokonanie wyborów, przewodniczy komisarz wyborczy lub wyznaczony przez niego członek głównej komisji wyborczej.

(4) Wybory odbywają się i wynik ich ustala się w trybie, przewidzianym w statucie, a w razie istnienia regulaminu, w regulaminie danego zreszczenia dla wyborów jego zarządu (rady).

(5) Protokół z odbytych wyborów, zawierający ich wynik, ma być złożony do głównej komisji wyborczej, która po stwierdzeniu, że wybrani odpowiadają wymaganiom art. 11, podaje wynik wyborów do publicznej wiadomości.

(6) Przeciw ważności wyborów, dokonanych w zreszczeniu, każdy z członków tego zreszczenia może wnieść zarzuty do Ministra Przemysłu i Handlu za pośrednictwem głównej komisji wyborczej w ciągu dni 7 od dnia ogłoszenia wyniku wyborów. Minister Przemysłu i Handlu może unieważnić wybory w całości lub w części jedynie spowodu uchybienia niniejszemu rozporządzeniu lub statutowi izby albo statutowi danego zreszczenia, a w razie istnienia regulaminu, jego regulaminowi. Decyzja ta jest ostateczna; powinna ona zapaść przed upływem miesiąca, licząc od terminu określonego dla wnoszenia zarzutów. W razie unieważnienia należy zarządzić nowe wybory, które powinny się odbyć w ciągu czterech tygodni od daty zarządzenia.

Nominacja.

Art. 18.

(1) W czasie każdych wyborów do izby Minister Przemysłu i Handlu mianuje na lat 5, a w wypadku, przewidzianym w art. 9 ust. (5), do końca danego okresu pięcioletniego liczbę radców, odpowiadającą postanowieniom art. 8.

(2) W razie ustąpienia mianowanego radcy Minister Przemysłu i Handlu mianuje na jego miejsce inną osobę do końca danego okresu pięcioletniego. Ustępujący radcowie mogą być ponownie mianowani.

(3) Nie mogą być mianowane osoby, będące na służbie państwowej, z wyjątkiem profesorów i nauczycieli zakładów naukowych oraz kierowników przedsiębiorstw państwowych.

Kooptacja.

Art. 19.

(1) Po każdym wyborach do izby (z wyjątkiem wypadku, przewidzianego w art. 9 ust. (5)) przed jej ukonstytuowaniem się komisarz wyborczy zwołuje pod swoim przewodnictwem zgromadzenie radców z wyboru i radców z nominacji, które rozstrzyga o kooptacji.

(2) Zgromadzenie to może uchwalić kooptację mniejszej liczby osób, niż to zezwala art. 8, lub może powziąć uchwałę o zrezygnowaniu z prawa kooptacji. W obu tych wypadkach prawo kooptacji reszty lub pełnej ustawowo dozwolonej liczby radców przechodzi na izbę ukonstytuowaną, która może je wykonać w ciągu okresu swego urzędowania i której w tym okresie przysługuje ponadto prawo uzupełniającej kooptacji w razie ustąpienia kooptowanego członka przed właściwym terminem oraz w wypadku, przewidzianym w art. 9 ust. (5).

(3) Zgromadzenie uchwała i kooptuje w obecności co najmniej połowy ogólnej liczby radców z wyboru i radców z nominacji i to bezwzględna większością głosów.

(4) Głosowanie kartkami zarządza się, jeżeli postawiono kilka wniosków, dotyczących osób, które mają być kooptowane.

(5) Postanowienia ust. (3) stosują się analogicznie do kooptacji, dokonywanej na plenarnym zebraniu przez izbę.

(6) Radcowie kooptowani pełnią swe czynności do końca pięcioletniego okresu, na którego początku lub w ciągu którego zostali kooptowani, poczem mogą być ponownie w tej samej drodze powołani.

(7) Kooptowane mogą być osoby, które posiadają bierne prawo wyborcze do izby (art. 11), a jeżeli nie odpowiadają temu warunkowi, powinny mieć zasługi wobec gospodarstwa społecznego. Nie mogą być kooptowane osoby będące na służbie państwowej, z wyjątkiem profesorów i nauczycieli zakładów naukowych i kierowników przedsiębiorstw państwowych.

(8) Wyniki kooptacji komisarz wyborczy, względnie prezes izby podaje do publicznej wiadomości.

Utrata i zawieszenie praw radcowskich.

Art. 20.

(1) Utrata praw radcowskich następuje w tych samych wypadkach, jakie przewidziane są w art. 12.

(2) Prawa radcowskie podlegają zawieszeniu na czas trwania postępowania karno-sądowego z powodu karygodnego czynu, określonego w art. 12 ust. (1) pkt. 2).

Ukonstytuowanie izby.

Art. 21.

(1) Minister Przemysłu i Handlu wyznacza termin ukonstytuowania się izby w ciągu trzech miesięcy od daty uprawomocnienia się wyborów do izby.

(2) Zwołane w tym terminie przez dotychczasowego prezesa izby, a w braku jego przez komisarza wyborczego pierwsze plenarne zebranie izby otwiera przedstawiciel Rządu, poczem oddaje przewodnictwo najstarszemu wiekiem radcy, który niezwłocznie zarządza wybory prezesa i wiceprezesów z grona radców izby. Liczbę wiceprezesów oznaczy statut z tem, że z każdej sekcji wybrany będzie najmniej jeden wiceprezes.

(3) Głosowanie odbywa się kartkami, o wybo-
rze zaś rozstrzyga bezwzględna większość głosów. Do ważności wyborów wymagana jest obecność najmniej połowy radców izby.

Prezydjum (Zarząd).

Art. 22.

(1) Prezes i wiceprezesi izby wybierani są na lat 5 z prawem ponownego wyboru. Pełnią oni swe czynności do dnia wyboru swych następców. W razie ustąpienia przed właściwym terminem prezesa lub wiceprezesów izba dokonywa ponownego wyboru na te stanowiska na resztę ustanowionego okresu.

(2) Prezes reprezentuje izbę nazewną, wykonywa lub czuwa nad wykonaniem uchwał izby, przestrzega, aby izba działała we właściwym sobie zakresie, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia i statutu, ustala przedmioty obrad i ich porządek, przewodniczy na plenarnych zebraniach izby, jest odpowiedzialny za działalność biura izby.

(3) Ponadto prezesowi może być przekazane statutem rozstrzyganie w imieniu izby pewnych kategorii spraw, uchwałą zaś plenarnego zebrania może być mu powierzona załatwienie spraw poszczególnych.

(4) Kolejność i sposób urzędowania wiceprezesów w zastępstwie prezesa izby określi statut.

Art. 23.

(1) Prezes i wiceprezesi tworzą prezydjum izby. Statut może postanowić uzupełnienie składu prezydjum dwu do czterech radcami wybieranymi na okres i w trybie, przewidzianym dla wyborów prezesa i wiceprezesów, tworząc w ten sposób zarząd izby.

(2) Prezydjum (zarząd) postanawia w imieniu izby w sprawach, które spośród należących do zakresu działania izby (art. 4) oznaczy statut, wypowiada się w imieniu izby w formie opinii lub wniosków w sprawach niecierpiących zwłoki oraz rozstrzyga w sprawach wewnątrzno-administracyjnych izby.

(3) Prezydjum (zarząd) składa sprawozdanie plenarnemu zebraniu, przed którym jest odpowiedzialne.

(4) Bliższe postanowienia, dotyczące prezydjum (zarządu), zawiera statut.

Sekcje.

Art. 24.

(1) Radcowie izby tworzą zasadniczo dwie sekcje: przemysłową i handlową, przy czym górnictwo należy do sekcji przemysłowej, a przedsiębiorstwa finansowe, przewozowe, ekspedycyjne, ubezpieczeniowe, komisowe i pośrednictwo handlowe należą do sekcji handlowej.

(2) Statut może ustalić większą liczbę sekcji, uwzględniając gałęzie gospodarcze o wybitnym znaczeniu w okręgu izby, jak np. sekcję bankowo-ubezpieczeniową, górnictwo, żegluga.

(3) Zakres i sposób działania każdej sekcji ustali statut oraz regulaminy.

Radcowie.

Art. 25.

(1) Radcowie izby obowiązani są brać udział w zebraniach plenarnych oraz posiedzeniach sekcji, do której należą, i komisji, do których są wybrani, oraz opracowywać powierzone im referaty.

(2) Radcowie izby sprawują swe czynności bezpłatnie, mają oni jedynie prawo do zwrotu kosztów, połączonych z wykonywaniem tych czynności.

(3) Radca, który bez usprawiedliwienia opuścił dwa kolejne zebrania plenarne lub cztery w ciągu roku zebrania komisji, do których został wybrany,

może być uchwałą plenarnego zebrania izby pozbawiony radcostwa.

(4) Uchwałą plenarnego zebrania na wniosek prezesa izby może być radcostwa pozbawiony radca, na którym ciąży ujemne orzeczenie sądu obywatelskiego lub którego postępowanie dyskwalifikuje go jako członka izby.

(5) W wypadkach, przewidzianych w ust. (4), pozbawienie radcostwa radcy z nominacji następuje na skutek decyzji Ministra Przemysłu i Handlu, powziętej na wniosek prezesa izby.

Plenarne zebranie.

Art. 26.

(1) Plenarne zebrania izby odbywają się najmniej cztery razy do roku. W każdym czasie mogą być zwołane zebrania na żądanie Ministra Przemysłu i Handlu lub na żądanie 1/3 radców izby lub wreszcie według uznania prezesa izby.

(2) Do ważności uchwał plenarnego zebrania wymagana jest obecność najmniej 1/3 radców. Uchwały izby zapadają bezwzględna większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

(3) Uchwały, dotyczące statutu izby (art. 7) oraz pozbawienia radcostwa (art. 25 ust. (4)), zapadają większością 2/3 głosów w obecności 2/3 radców izby.

(4) Jeżeli uchwała plenarnego zebrania izby jest niezgodna z uchwałą jednej z sekcji, to prezes izby na żądanie tej sekcji powinien złożyć właściwej władzy obok uchwały plenarnego zebrania również i odmienną uchwałę sekcji wraz z uzasadnieniem.

(5) Plenarne zebrania są jawne z wyjątkiem, gdy poufność zarządzi prezes lub zażąda jej większość obecnych radców oraz gdy przedmiotem obrad są sprawy osobiste.

(6) Porządek dzienny obrad doręcza się radcom izby w statutowo określonym terminie. Poza porządkiem dziennym plenarne zebranie może obradować nad sprawami, które uchwałą swą uzna jako nagłe.

(7) Z obrad każdego plenarnego zebrania sporządza się protokół, przy czym z obrad jawnych ogłasza się sprawozdanie.

Komisje, korespondenci izby.

Art. 27.

(1) Uchwałą plenarnego zebrania mogą być tworzone spośród radców izby komisje niestałe, statut zaś może ustanowić komisje stałe, powołane do badania poszczególnych zagadnień lub spraw z oznaczonej dziedziny. Komisje opracowują spr-

wozdanania i wnioski. Do udziału w komisjach mogą być dopuszczone osoby z poza grona radców izby z głosem doradczym.

(2) Izba uchwałą plenarnego zebrania może mianować korespondentów izby z głosem doradczym.

Biuro izby.

Art. 28.

(1) Przygotowawcze i wykonawcze prace, wykonujące z zakresu działania izby, prowadzi biuro izby. Składa się ono z płatnych i zasadniczo stałych pracowników z dyrektorem na czele. Dyrektora izby mianuje z poza grona jej członków na wniosek prezydium (zarządu) izby Minister Przemysłu i Handlu. W takim samym trybie następuje zwolnienie dyrektora izby. Dyrektor izby podlega bezpośrednio prezesowi izby. Dyrektor kieruje sprawami biura, za którego działalność jest odpowiedzialny przed prezesem izby, oraz bierze udział we wszelkich, odbywających się w łonie izby, zebraniach i posiedzeniach, na których z upoważnienia prezesa referuje sprawy oraz wypowiada opinię z własnej inicjatywy lub na wezwanie. Na wniosek dyrektora izby prezes izby powołuje pozostały personel biura.

(2) Izba uchwała na plenarnym zebraniu statut służbowy i statut emerytalny pracowników biura izby. Statuty te podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

(3) Statut służbowy ustala warunki powoływania i zwalniania pracowników, ich odpowiedzialność oraz obowiązki i prawa. Uwzględnione przytem będą przepisy ust. (1) o sposobie powoływania dyrektora izby i jego stosunku do prezesa, jak również przyjęta zasada rozwiązalności stosunku służbowego z pracownikami stałymi pod warunkiem przyznania im odprawy według przewidzianych w statucie norm, o ile pracownicy nie nabyli praw emerytalnych.

(4) Statut emerytalny nie może odbiegać od obowiązujących przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych co do zasad, dotyczących długości okresu wyczekiwania, wysokości wymiaru zasadniczego, norm jego wzrostu, pełnego wymiaru zaopatrzenia emerytalnego, sposobu zaliczenia państwowej służby cywilnej i wojskowej i czasu studjów wyższych. Do wysługi emerytalnej ma być zaliczony czas faktycznej służby w izbach oraz okresy zatrudnienia, za które zostały przekazane składki ubezpieczeniowe w myśl art. 120 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911). Jeżeli pracownik nabył szczególniejsze kwalifikacje w okresie poprzedniej pracy w innych instytucjach lub pracy zawodowej, może mu być czas ten również zaliczony w całości lub części do wysługi emerytalnej; wymaga to zatwierdzenia przez Ministra Przemysłu i Handlu.

Współpraca izb.

Art. 29.

(1) Izby tworzą „Związek Izb Przemysłowo-Handlowych Rzeczypospolitej Polskiej”, do którego należą z mocy prawa.

(2) Związek izb przemysłowo-handlowych jest osobą prawa publicznego i może nabywać i zbywać majątek ruchomy i nieruchomy, zawierać umowy oraz pozywać i być pozywanym.

(3) Siedzibą związku jest m. st. Warszawa.

Art. 30.

(1) Celem związku jest ujednostajnienie stanowiska izb w sprawach o znaczeniu ogólnem oraz przedstawianie władzom na ich żądanie lub z własnej inicjatywy wspólnych opinij i wniosków. Może on również podejmować zadania, przewidziane w art. 4 ust. (1) pkt. 4), 5) i ust. (2).

(2) Jeżeli stanowisko izb nie zostanie ujednostajnione, każda izba ma prawo przedstawić władzom odrębną opinię lub wniosek, zawiadamiając o tem równocześnie związek.

Art. 31.

(1) Organami związku są: ogólne zebranie, prezydium oraz biuro związku z dyrektorem na czele.

(2) Ogólne zebranie składa się z delegatów izb, przyczem każdej izbie przysługuje jeden głos. Delegatem izby może być prezes, wiceprezes lub radca izby.

(3) Prezydium składa się z prezesa i dwóch wiceprezesów, wybranych na okres dwóch lat spośród prezesów izb. W razie ustąpienia członka prezydium ze stanowiska prezesa izby, następuje wybór nowego członka prezydium do końca tego okresu.

(4) Wybór prezydium dokonywa się bezwzględną większością głosów na ogólnem zebraniu, w którym biorą udział wyłącznie prezesi izb, lub w ich zastępstwie wiceprezesi.

(5) Prezes reprezentuje związek nazewnątrz, wykonywa lub czuwa nad wykonaniem uchwał związku, przestrzega, aby związek działał we właściwym sobie zakresie, ustala zgodnie z przepisami statutu porządek obrad, przewodniczy na ogólnych zebraniach i posiedzeniach prezydium, jest odpowiedzialny za działalność biura związku.

Art. 32.

(1) Przygotowawcze i wykonawcze prace prowadzi biuro związku z dyrektorem na czele. Dyrektora mianuje i zwalnia na wniosek ogólnego zebrania Minister Przemysłu i Handlu. Dyrektor podlega bezpośrednio prezesowi związku. Dyrektor kieruje sprawami biura, za którego działalność jest odpowie-

działny przed prezesem, oraz bierze udział we wszelkich odbywających się w łonie związku zebraniach i posiedzeniach, na których z upoważnienia prezesa referuje sprawy oraz wypowiada opinię z własnej inicjatywy lub na wezwanie. Personel biura powołuje prezes na wniosek dyrektora.

(2) Do pracowników biura nie mają zastosowania postanowienia art. 28.

Art. 33.

Ogólne zebranie uchwała corocznie preliminarz budżetowy związku. Preliminarz ten podlega zatwierdzeniu przez Ministra Przemysłu i Handlu. Wydatki administracyjne, w niem przewidziane, pokrywa się ze składek, wpłacanych przez izby proporcjonalnie do wpływów, osiągniętych przez każdą izbę w roku poprzednim z dodatku do ceny świadectw przemysłowych. Składka każdej izby nie może przekraczać 3% tych wpływów. Przewidziane zaś w budżecie wydatki specjalne pokrywa się ze składek, ustalonych przez ogólne zebranie w stosunku odpowiednim do zakresu działania poszczególnych izb.

Art. 34.

(1) Bliższe postanowienia organizacyjne zawiera statut związku, uchwalony bezwzględną większością głosów na ogólnym zebraniu i zatwierdzony przez Ministra Przemysłu i Handlu. W razie nieuchwalenia lub niezatwierdzenia statutu, statut nada Minister Przemysłu i Handlu.

(2) Zmiana statutu następuje w tymże trybie.

Budżet.

Art. 35.

(1) Izba uchwała co roku na plenarnem jawnym zebraniu preliminarz budżetowy na rok następny i przed dniem 15 października składa go do zatwierdzenia Ministrowi Przemysłu i Handlu.

(2) Preliminowana w budżecie suma wydatków izby w części, nieznajdującej pokrycia w samoistnych dochodach izby, pokrywa się z dodatku, przewidzianego w ustawie o państwowym podatku przemysłowym. Wysokość tego dodatku na rzecz izby określa każdorazowo Minister Przemysłu i Handlu w granicach, przewidzianych w obowiązującej ustawie o państwowym podatku przemysłowym.

(3) Minister Przemysłu i Handlu ustali kategorie płatników państwowego podatku przemysłowego, od których pobierany dodatek ma być przekazywany izbie.

(4) Izba prowadzi rachunek swych dochodów i rozchodów. Co roku przed końcem marca składa Ministrowi Przemysłu i Handlu zamknięcia rachunków za rok ubiegły oraz ogłasza je w swych sprawozdaniach.

(5) Do nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości izby, zaciągania zobowiązań, obciążających budżet izby w latach następnych, oraz pobierania opłat za specjalne czynności przez izbę wykonywane niezbędna jest uchwała plenarnego zebrania, zatwierdzona przez Ministra Przemysłu i Handlu.

(6) Izby zwolnione są od wszelkich podatków i opłat w tym samym zakresie i w tych samych wypadkach, w jakich obowiązujące ustawy przewidują to w stosunku do związków samorządu terytorjalnego.

(7) Sposób podpisywania aktów prawnych i pism izby określi statut.

Nazwa izby.

Art. 36.

(1) Nazwa „Izba Przemysłowo-Handlowa w” przysługuje tylko organizacjom, utworzonym na podstawie niniejszego rozporządzenia.

(2) Stowarzyszenia, mające na celu rozwój stosunków handlowych z zagranicą, mogą nosić nazwę „Polsko- Izba Handlowa”.

(3) Istniejące stowarzyszenia, których nazwa jest sprzeczna z postanowieniem ust. (2), powinny w ciągu trzech miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia dostosować ją do postanowień niniejszego artykułu. W razie zaniechania tego odpowiednia zmiana nazwy zostanie dokonana przez Ministra Spraw Wewnętrznych na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu.

Rozwiązanie izby.

Art. 37.

(1) Izba może być rozwiązana zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu, jeżeli narusza ustawy, a w szczególności przepisy niniejszego rozporządzenia, lub zagraża interesom Państwa.

(2) W razie rozwiązania izby należy przeprowadzić nowe wybory w ciągu 6 miesięcy. Równocześnie z rozwiązaniem izby Minister Przemysłu i Handlu mianuje na czas przejściowy komisarza, zarządzającego sprawami izby.

Postanowienia przejściowe i wykonawcze.

Art. 38.

(1) W dniu ukonstytuowania się nowych izb na podstawie niniejszego rozporządzenia w województwach, obejmujących okręgi dotychczasowych izb w Krakowie, Lwowie, Brodach, Poznaniu, Bydgoszczy, Grudziądzu, Toruniu, Katowicach i Bielsku,

wymienione izby przestają istnieć z mocy prawa. Do dnia tego działają one na mocy dotychczasowych przepisów.

(2) Jednocześnie w dniu tym tracą moc obowiązującą ustawy i rozporządzenia, odnoszące się do spraw, unormowanych niniejszem rozporządzeniem, a w szczególności: ustawa z dnia 29 czerwca 1868 r. (Dz. P. P. Nr. 85) o organizacji izb handlowych i przemysłowych, ustawa z dnia 24 lutego 1870 r. o izbach handlowych (Zb. ust. s. 134) w brzmieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 1897 r. (Zb. ust. s. 343), taż sama ustawa, zmieniona rozporządzeniem Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 25 listopada 1919 r. w przedmiocie izb przemysłowo-handlowych (Tyg. Urz. Nr. 67, poz. 165) oraz uchwała Rady Narodowej Księstwa Cieszyńskiego z dnia 8 lipca 1919 r. wraz z rozporządzeniem z dnia 15 lipca 1919 r. Wydziału Górniczo - Przemysłowo - Handlowego i Wydziału Skarbowego Rady Narodowej Księstwa Cieszyńskiego w sprawie utworzenia izby handlowej i przemysłowej w Bielsku (Dziennik Urzędowy Rady Narodowej Księstwa Cieszyńskiego Nr. 12, poz. 141 i 142).

(3) Majątek ruchomy i nieruchomy dotychczasowych izb, wszystkie ich należności i zobowiązania przechodzą na izby nowopowstałe. Nowopowstałe izby przejmują w szczególności na swój etat stałych pracowników dotychczasowych izb przy uwzględnieniu nabytych przez nich praw, wynikających ze stosunku służbowego.

(4) W razie sporu co do podziału majątku dotychczasowej izby między nowopowstałe izby — rozstrzyga Minister Przemysłu i Handlu.

Art. 39.

We wszystkich izbach, działających w chwili wejścia w życie ustawy z dnia 10 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 292) na podstawie rozporządzenia niniejszego, pierwsza pięcioletnia kadencja (art. 9) liczy się od dnia 1 stycznia 1930 r.

Art. 40.

Do roku 1939 włącznie warunek trzyletniego najmniej istnienia zrzeszenia gospodarczego, przewidziany w ust. (2) art. 16 nie będzie miał zastosowania do zrzeszeń, mających swą siedzibę w Gdyni.

Art. 41.

(1) Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 210), t. j. w dniu 10 kwietnia 1933 r., statuty emerytalne i służbowe pracowników biura izby powinny być zmienione stosownie do postanowień art. 28 ust. (2), (3) i (4) i przedstawione do zatwierdzenia w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.

(2) Przepisy zatwierdzonych w myśl ust. (1) statutów emerytalnych o okresie wyczekiwania oraz zaliczeniu lat do wysługi emerytalnej będą się również stosować do stałych pracowników biura izby,

zatrudnionych w dniu wejścia w życie ustawy, wymienionej w ust. (1).

Art. 42.

Zaopatrzenia emerytalne, przyznane przez izbę jej byłym pracownikom na podstawie przepisów emerytalnych, obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy, wymienionej w ust. (1) art. 41, obniża się od następnego miesiąca po wejściu w życie teje ustawy według następujących zasad:

- 1) od zaopatrzeń emerytalnych, przekraczających miesięcznie 500 zł, a nie przewyższających 1.000 zł miesięcznie, potrąca się 20% od nadwyżki zaopatrzenia emerytalnego ponad 500 zł;
- 2) od zaopatrzeń emerytalnych, przekraczających 1.000 zł miesięcznie, a nie przewyższających 1.500 zł miesięcznie, potrąca się: od pierwszych 500 zł nadwyżki ponad 500 zł zaopatrzenia emerytalnego—20%, od nadwyżki zaś ponad 1.000 zł—35%;
- 3) od zaopatrzeń emerytalnych, przekraczających 1.500 zł miesięcznie, potrąca się: od pierwszych 500 zł nadwyżki ponad 500 zł zaopatrzenia emerytalnego—20%, od drugich 500 zł nadwyżki ponad 500 zł—35%, od nadwyżki zaś ponad 1.500 zł—50%.

Art. 43.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz właściwym ministrom.

Art. 44.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.